

מגדלון

חמשת אלפים

מזל טוב :

- עבודי ששון — לנשואיו
- שפסן גונאי — להולדת הבת
- אברביה פנימין — לנשואיו
- מיטון ניסים — לנשואיו בתו
- אוחיון מאיר — לנשואיו בנו
- אמפלם מרדכי — לנשואיו
- כחמגרי יוסף — להולדת הבת

תעודות סמיכות :

- רבליס אריה — מוכנאי שני
- רפאלוב ירוחם — מוכנאי שילשי
- אויטין נמרוד — חובל שני
- רוזנשין אשר — רב-חובל
- איון שלמה — חובל שלישי

משום שהאמריקאים מבקשים לקבל את מלוא הפרושה המגיעה להם מעוגת התובלה ולבצעה באניות נושאות דגל אמריקאי.

השפל הכלכלי העולמי לא פסח גם על ענף המחצבים בארץ. היצרנים המקומיים עומדים בתחרות קשה ולוחצים להורדת מחירי תרבלת תוצרתם. עובדה זו ועובדת הירעב של שוק התובלה הימי, גורמות אף הן לפגיעה ברווחיות הזעומה בתחום זה.

תוך כדי כך אנחנו נכנסים לעידן חדש עבורנו: תובלת פחם לתחנת הכוח בחדרה, "ליאון", לשעבר אחת המיכליות שלנו, עברה הסבה — הותקן לה גוף חדש — ועתה היא בבחינת מובילת פחם לכל דבר. קיבלנו חוזה הובלה עם חברת ה"חשמל שתוקפו 14 שנה. בחודש מרץ עומדת "ליאון" להגיע ארצה עם מטען פחם מדרום-אפריקה. זוהי הזדמנות נאותה לשגר לה ולצותה ברכת דרך צלחה בכל נתיבי הימים בהם תהלך.

כמו שאר חברות הספנות בעולם הגדול, גם אנחנו נתונים עתה בעיצומו של מאבק קשה על קיומנו. חוסנו ודרכנו השקולה עומדים לנו. אבל לא לעולם חוסן. כדי לעבור על פני משבר חסר תקדים זה ולהישרד; כדי להמשיך להפליג ולא לעצור אניות ולבצע פיטורין בקנה מידה משמעותי, אנו חייבים לפעול ללא היסוס ופשרות להגברת החסכון בתיפעול, להקטין את הצוות בכל מקום שהדבר הכרחי ואפשרי ולהתייעל בכל המערכות המתפעלות את אניותינו. כל אחד חייב לזכור ולהבין כי הפעם מדובר במשבר עמוק, הסוחף למצולות חבירות ותיקות וגדולות מאתנו. ומי שלא ישכיל להמודד עם משבר זה ימצא עצמו עד מהרה מחוץ למשחק.

בפרוס חג הפסח, שלוחה ברכת חג חרות שמח לכל ימאינו, עובדינו ובני ביתם.

המערכת

בימים אלה מלאו לחברת אל-ים שלושים שנה להיווסדה. במושגי הספנות הבינלאומית פרק זמן כזה אינו עילה לאיזכורים של גאווה והתנאות. אבל בתולדות המדינה ובמערכת העשייה הדחוסה והגור עשת שלנו, זהו פרק זמן נכבד למדי, המחזיק בחובו סיפור של העזה כלכלית, ראיית דברים שקורה לה והצלחה בלתי מבוטלת.

בנסיבות אחרות היינו אולי חוגגים ביום זה. אלא שמועד זה משיק דווקא לעידן של שפל חסר תקדים בספנות הבינלאומית. אנחנו הרי חלק ממנה לטוב ולרע. ובפעם זו, לצערנו, לרע.

שעה ששורות אלה נכתבות שורת בשוקי התובלה הימית תחרות קשה ואכזרית על כל נתח הרווח בלה והיא גורמת לירידה דרסטית במחירים. רבים מבעלי האניות חדלו כבר לדבר על גובה הרווחים. הם נאבקים על מכרזים שפרושים הובלה מתחת למחירי העלות הפיסיית. הם מבצעים "הפלגות הפיסי" ובלבד שלא להעצר ולשקוע כליל.

אצלנו, ברמת המחירים הקיימת, אין כבר כל אפשרות לתפעל את האניות הגרעיניים, ה"קלאסיות" כמו "תל אביב", "הר סיני" ו"הר כרמל". כדי להשאר בזירה זו אנו נאלצים להכניס במקומן אניות אחרות, בעלות קיבולת כמעט כפולה. ואכן, זאת מה שאנו עושים. מהפך זה יאפשר לנו להמשיך בתמודות הקשה הנערכת בשוקי התובלה הימית.

בעת כתיבת שורות אלה אנו נמצאים בעיצומו של המו"מ לחידוש חוזה הובלת הגרעיניים מ"ארה"ב". את החוזה החדש אנו מתכוונים לבצע, כבר באמצעות האניות החדשות, הגדולות יותר, ויהיו המחירים אשר יהיה — הנתח הישראלי בחוזה החדש הוא קטן מקודמו ומכאן שגם הנתח של אליים יקטן בהתאם, וכל זאת

רב מלחים יונתן אזולאי

התקשחה להתקדם, מול אלפי הטונות של הגלים האדירים. במשך יותר מ-30 ימים היתה האניה, תקועה, כאילו על מקום אחד והצוות הרגיש כמו בסירת משוטטים קטנה, עולים ויורדים במים... בשלושת הימים האלה לא ידעו היטאים לא יום ולא לילה, "אי אפשר היה לישון. האניה עלתה וירדה, כמו מגש מונח ב" אוור..." וכמו כן היו טילטולים מצד לצד, כמעט 35 מעלות... מידי פעם נכנסו מים והיה צריך לשאוב אותם. היה צורך להגדיל את הצוות שאותו בהגה ולהגביר את המשמרות. האמנו שיצאנו בנס כשהגענו לנמל...

שם, בנמל, התברר עוצמת הגלים וה" נזק שגרמו לאניה. כבש האניה, שהיה תפוש בדופן, התעקם, כמו בורג. פל-טות פלדה, בדפנות, קיבלו בטן ומעקה בחרטום התעופף, יחד עם מתקן לכבל קשירה.

במשך שש שנות הפלגתי באניות, אל ים התחלתי כמלה רגיל והגעתי לרב מלחים (על תפקידו של רב המלחים באניה: "רב מלחים הוא בעצם מנהל עבודה. מנהל מחלקת צוות סיפון. האחראי על אחוקת האניה והמחסנים ובמקרים מסויינים גם על המשמעת, למעשה כמו רס"ר בצבא — אבל עם הרבה ע" בודה שעלי לעשות בעצמי...). תחת פיקודו הישיר 9 אנשים שלעיתים מתוגברים בצוערים ובעובדים אחרים.

לפעמים צריך, תוך זמן קצר ביותר, לנקות ולהכשיר מחסנים, שהובלת בהם אשלג או חומר אחר, ולנקות אותם בצורה כזו שיענו לדרישות החמורות של האמריקנים, כשבאים לנמל אמריקני לטעון גרעיני חששה... במקרים כאלה יוצא, לפעמים, לעבוד קשה, 12-16 שעות עבודה רצופה.

כשהימאים מתחלפים ביניהם, אני צריך להשאר על יד הצוות ואני לא מתיחלף... "אם יש לי מזל ויש בצוות מלחים כשירים טובים, אני יכול למסור להם את הפיקוח על העבודה ולגנוב שעה שעתיים של שינה..."

בעבודתי ב"אלים", פרט למקרים בודדים מאד, נתקלתי בהפלגות בצוותים מצויינים (עפ"י רוב צוותים ישראלים) ממושמעים, פתוחים להצעות ויוזמות, מכירים את העבודה ואפשר לסמוך עליהם כשאני לא יכול לעמוד להם על הראש...

מחצית משנות חייו יונתן אזולאי בים, מאז עלה, כחניך, על ה"הרגלבווע" (של "אלים") בינואר 1965. לכן, היה זה מזלנו שהצלחנו לתפוס אותו, ב"זרקור" שלנו, בתקופה של המתנה בחוף — בין סיום עבודתו באחת המיכליות להפלגה המצפה לו ב"ערד". בשבילו ה"העדר" היא, "ידידה ותיקה" — במשך יותר משנתיים, בין אוקטובר 1979 ועד סוף 1981, הפליג באניה זו.

למד בביה"ס "ביאליק" ובתיכון, עד ש" הצטרף (ב"1 בינואר 1965) כחניך לאניה "הרגלבווע".

בשנת 1966 ירד מאניה ליבשה התגייס לשרות סדיר בצה"ל ודוקא בחטיבת רג"ל (ב"גולני"). במסגרת גרוד 17 נלחם ב"1967 בגדה ובגולן. 13 ימים בלבד לאחר שיהררו מצה"ל שב להפליג בים. עד ספטמבר 1976 שרת באניות "החברה הימית להובלת פרי" וכשהחברה "קור" קעה" שב לעכו וניסה את כוחו במקצוע "יבשתי": הוא למד הנהלת חשבונות ופתח משרד עצמאי בעיר מגוריו. "הים היה חזק יותר מהמספורים" — הוא אומר "כוח המשיכה של הים גבר, היה לי קשה להסתגל לחוף". במאוס 1977 הצטרף לחברת "אלים", שנה אחר כך נשא אשה (דבורה, פקידת קבלה בבית החולים הממשלתי בנהריה) ובפברואר השנה נולד להם בן ראשון. "כשהתחתני כבר הייתי ימאי וותיק. דבורה לא העמידה תנאים. היא מבינה היטב לאן היא נכנסה..." — הוא מסביר.

בזכרונו של יונתן אזולאי נחרתו מספר הפלגות שבהן נקלעה האניה, שבה שרת, לסערות שכמותן "יש רק בסיפורים". אחת מאלו קשורה באחת ההפלגות הראשונות שלו, באניה "פרסמון קור" (של "החברה הימית"), לצפון יפן. "הסערה היתה כל כך חזקה והגלים כל כך גבוהים ועצומים, עד שהאניה (בת 9600 טונות)

באחת ההפלגות ב"ערד" (במרצ 1981) מבראזיל לאירופה, עברה על יונתן וחבריו לצוות תוויה בלתי נשכחת. "אחרי ארבעה ימים באוקיינוס כשהייתי בתאי, שמעתי, לפתע, מכה אדירה, שז" עועה את כל האניה" — מספר יונתן. "קפצתי החוצה. חשבנו שהאניה נתקעה במשהו. אולי קרחון או דג גדול מאד..." "אחרי בדיקה מדוקדקת התברר שלא פגענו בשום דבר, אלא איבדנו להב אחד של המדחף. כנראה "שהתעייף...". לצוות היתה לתקלה זו משמעות ברורה. מהירות האניה יורדת לארבעה-חמישה קשרים. נסיעה של 17 יום התארכה לכ" עט חודש ימים". ה"ערד" נכנסה לנמל בלאס פאלמאס ולשם הוטס מומחה, ש" חד עם צוללנים, מצוייד במערכת צילום וידיאן. איתרו את הפגיעה וקבעו שהמ" דחף הפגום מאפשר להמשיך עד למספנה בברסט, בלא סכנה לאניה ולאנשיה. כדי להפיס את דעתנו הוקרן סרט הוידאו בחדר האוכל והמומחה עם הקצינים הסבירו בפירוט את מהות התקלה. הא" ניה המשיכה לחול עד לנמל ברסט, שם הוחלף המדחף באחר (זמני) ותוקן המ" דחף שניזוק.

בילדותו של יונתן אזולאי לא היה דבר שירמזו על כיוון דרכו בחיים. בשנת 1947 נולד בעיר פז שבמרוקו וכשהיה בן 5 עלה עם משפחתו לישראל. המש שנים התגוררו בשלומי וב"1957 עברו לעכו. שם

של קבוצות עבודה אוטונומיות, משום שראו בכל אניה נכס שהינו מקור להכנסות. כמה בעלים יוניים נתגו לומר: „הבו לי קברניט בעל חוש מסחרי, מכו-נאי ראשי בעל מיומנות טכנית וחובל ראשון מפוכח ולא איכפת לי מי שאר אנשי הצוות“. למעשה, חברות אניות סחר נוד היווניות פועלות על פי מדיניות הביוור; עם זאת, העליות האחרונות ב- מחירי הדלק יחד עם השטל בשוק ה- מטענים, הביאו כמה בעלים יוניים ל- הביט קדימה לעבר המחשבים, כדי ש- יוכלו לפקח יותר מקרוב על ההוצאות היומיומיות ומשום כך — על אוניותיהם. מסתמנים אותות לכך, שהיוונים מסתל-קים מן הביוור ופונים אל עבר הריכוז. טרם ניתן לראות את תוצאות הדבר על הצוותים.

בארצות הברית, רוב האניות הנוש-אות דגל אמריקני הן מכליות או אניות-קו שבבעלותן של חברות נפט גדולות או חברות גדולות אחרות. סגנון האר-גוני דומה יותר מכל לסגנון הבריטי. הפיקוח של האיגודים המקצועיים על הימאים (שהוזכר קודם לכן במאמר זה), וכן דרישותיהם של מנהלי החברה ה-מזויקה באניות לקבל יותר נתונים ו-מידע, יחד עם זיקתה של ארצות הברית לטכנולוגיה — עוררו את מפעילי ה-אניות הנושאות דגל אמריקני לצעוד בכיוון של מערכות ממוחשבות. כפי שניתן לקבוע עד כה, טרם נעשו נסיו-נות רציניים באניות הנושאות דגל אמ-ריקני להנהיג שינויים בשיטת האיש-הקונוונציונלית, לבד מכמה קצינים ו-טרים בעלי תפקידים כפולים.

הקבוצה האחרונה החשובה של בעלי-האניות הם אותם בעלים חסרי-לאום של אניות המניפות בעיקר דגל ליברי או פנאמי. „בעליהן“ האמיתיים או מנ-הליהן של אותן אניות עשויים להימצא בשווייץ, במונאקו, בניו-יורק או בלונ-דון. לא זו בלבד שבעל האניות מרוחק מקברניטיו, כי אם הוא מסתתר גם מ-אחורי שורה ארוכה של חברות-בנות ושל חברות המסונפות לאלה. אנשי ה-צוותים אינם מכירים אותו ואין הם חשים כל נאמנות כלפיו — נאמנותם נתונה לסוכנות הגיוס, המספקת לאנ-יות את צוותיהן. חברות נטולות-לאום אלה הינן דוגמה ברורה של הצורה הארגונית המבוססת על קבלנות-משנה

ואין היא מראה כל סימנים לביוור או להנהגת שינויים כלשהם בשיטת האיש. בעל האניות פשוט מתבונן אחת לחודש או אחת לשנה בחשבון ההוצאות של הצוות; אם ספקו ביס-התיכון אינו זול דיו, הוא פשוט נושא ונותן על קבלנות-משנה חדשה עם ספק-עובדים במזרח הרחוק. המחלקה הטכנית של חברה ל-אומית מפקחת במידה כלשהי על ה-אניות, בעיקר על אניות בבעלות יונית, הנושאות דגל אחר. טבעה של שיטת האיש באמצעות קבלנות-משנה אינה מאפשרת לבעל האניה להפעל לחץ רב מדי על מנהלו הטכני.

חברות רבות נטולות-לאום שייכות ל-בנקים ולחברות, הרואים בהן השקעה גרידא — לעתים קרובות לצורך פטור ממס — ומשום כך אין לבעלים כל עניין בשינוי שיטת האיש או הארגון היבשתי של מתפעלי האניות.

עתיד ארגון האניות

במונחים של טונו האניות, חלקן ה-גדול של האניות בעולם רשומות ללא לאום והינן בבעלותם של אנשים שאין להם כל מוטיבציה לשנות את שיטת האיש הקונוונציונלית או את הביוור-קרטיית הטכנוקרטית של ארגוניהם ה-יבשתיים.

במונחים של מספרי אניות, רוב ה-אניות בעולם שייכות לבעלים יוניים או לבעלים מן המזרח הרחוק, שאינם רואים כל צורך בשינוי שיטת האיש שלהם או את ארגוניהם היבשתיים, מ-שום שיש להם אספקה של ימאים ב-שפע בשוק העולמי.

השינויים בשיטות האיש ובארגונים היבשתיים יצאו לפרעל רק באותן חב-רות, אשר מטעמים פוליטיים או כל-כליים, חייבות לתפעל אניות משוכללות מבחינה טכנית, המניפות את דגלי ה-אום שלהן ואנשי-צוותן הם בני ארצו-תיהן, אך אשר מספר הפונים אל מק-צוע הימאות פוחת והולך.

איש מדעי-החברה, המבקש לעסוק ב-מחקר-פעולה מתוך רצון להולל את ה-את השינוי הרצוי, חייב לחפש את בעל-האניות, שמצבו הכלכלי ישתפר בעק-בות שינוי זה. מאידך גיסא, בעל-אניות, המגביל את עצמו בהעסקתם של צוותים מבני-ארצו והמגלה, כי הוא מפסיד ב-תחרות בשל העלאת המשכורות, חייב

לחפש את המומחה למדעי-החברה ל-צורך קבלת עזרה — אולם מתוך ה-ידיעה המלאה, כי אי-אפשר להתעסק עם חלק אחד של השיטה (למשל, שינוי האיש) מבלי לשנות כליל את השיטה הנהוגה בחברתו. המחשבה לארגן מח-דש את החברה כולה הינה גלולה, ש-טעמה מר מדי לחיכם של בעלים רבים. מאמר זה פורסם באנגלית ב„ספנות“ בטאון המכון לחקר הספנות.

זרקור על רב מלחים יונתן אזולאי

דגש חזק הוא נותן לגיבוש החברתי של הצוות שצריך, להיות יחד זמן רב. לבלות יחד בערב ולתת כתר לעבודות קשות ומרוכזות. כמו כן הוא מצוין „אני מצאתי הבנה ואוזן קשבת אצל ה-פיקוד באניה ובדרך כלל אני מגלה נכונות לשמוע הצעות, לכהן יחד בעיית ולשתף פעולה בפתרון בעיות של הצוות גם בעיות אישיות“.

בחברת „אליים“ אין, בגלל אופי ההי-פלות שלה, אפשרות להיות גמישים בנושאים אישיים כמו חופשה בבית ל-צרכים מידיים. הפלגה של 40 יום, לדי-רום אפריקה וחזרה, נחשבת להפלגה קצרה. היתה לי הפלגה ארוכה עד כדי 15 חדשים („אבל אז הייתי רווק“). ממש לפני שאשתי ילדה, נפטר אבי, ובדרך לבראזיל חורתי במטוס לארץ אחרי 3 חדשים בים...“

אחת המישאלות שלי — אומר אזולאי היא שהימאים יגיעו לפנסיה מוקדמת, לא גרועה מהסידור של אנשי צבא ה-קבע או המשטרה. בכל מקרה, לא יותר מ-25 שנות שרות. משאלה נוספת להיטיב התנאים הסוציאליים לימאי וב-עיקר לבני המשפחה. אני גם מצפה שה-חברה והאיגוד ימנעו, ככל האפשר, מע-בודות משבח, ובהג (פרט למשמרות) ולא להשאיר את ההחלטה בענין זה ל-שרירות לבו של קצין זה או אחר“ מ-סיים אזולאי.

<p>משתתפים בצערו של צורי יעקב על מות אביו</p>
<p>אנו משתתפים בצערו של אומסי חיים על מות אחיו</p>

בחודש ספטמבר 1970 נולדה, באחת המספנות החדולות שבין מיכלית, בעלת מעמס של 120,000 טונות, שהיא אחת הבכירה של שתי המיכליות האחרות הנמצאות עתה בשרותנו. המיכלית החדשה, החילה את חייה בהפלגות על פני כל הימים, אך כעבור זמן קצר כנסה לעבודה בקווי אילת ואשקלון. בתקופת שירותה, הצטיינה האניה באמינותה וביצועיה עלו לעיתים קרובות על הממוצע.

בתקופת שרותה הצטיינה האניה באמינותה ובצועיה, עלו לעיתים קרובות על הממוצע.

לאור הדרישה לאניות צובר להובלת פחם, הוחלט במחצית שנת 1980 להסב אניה זו ממיכלית לאנית צובר. הסבת המיכלית לאנית צובר תוכננה במקרה זה, ע"י בנית גוף נושא מטען חדש לגמרי ושמוש בחרטום ובהלק האחורי בו נמצאים חדר המכונות והמגורים של המיכלית הקיימת. גוף נושא המטען החדש מן המחצית 1980 במספנת מונפלוקנה שליד טריאסט.

עם גמר חווה ההובלה בחודש מרץ 1981 הפליגה האניה לנמל טריאסט שבים האדריאטי בנסיעתה האחרונה כמיכלית. בהגיעה למספנת מונפלוקנה שליד טריאסט כבר היו חלקים רבים מגופה החדש, גוף של אניית צובר, מוכנים וחדש אוגוסט הושלם המבנה. המבדוק בו הוצב המבנה החדש הוצף והגוף החדש נגרר החוצה. במקומו הוצב בה המיכלית.

תוך זמן קצר הופרד החרטום מגוף האניה ונחתך אנכית לשני חלקים. חלקים אלה הורמו ע"י מנוף ענק והונחו על הרצף זה ליד זה. הירכתיים הופרדו מהגוף בחתך אנכי דרך מיכלי ה-slop וחדר המשאבות. חלק הירכתיים חוזק לתחתית המבדוק וכל מיכליו מולאו מים בכדי למנוע הצפתו. המבדוק הוצף שנית וגוף המיכלית נגרר החוצה. במקומו הוצב בדיוק רב הגוף החדש. בעל מבנה של אניית צובר מותאמת במיוחד להובלת פחם.

שוב נשאבו המים מהמבדוק ותחל תהליך הבניה מחדש. בנגוד למצופה התהליך מסובך למדי ודורש תכנון מדוייק וכושר אלתור רב עקב השוני בסוג המבנה וכן טטיות קלות בין מדות השרטוט והמדות בפועל. בסופו של דבר נגמר התהליך בצורה מושלמת ויקשה לגלות את מקום הצלקת למו שאינו מודע על הניתוח.

הוסב לחדר פינג'פונג.

ביצועי האניה מאז ההסבה טובים ואף עולים על אלו שלפני ההסבה. נאחל ל"לאון" הצלחה בחייה החדשים עם הצטרפותה לצי אליים וכניסתנו מחדש לעידן הפחם.

חדר המשאבות עבר שינוי יסודי ונעשה חלק אינטגרלי של חדר המכרי נות. משאבת הנטל ואחת ממשאבות ה" מטען שופצו והותקנו כמשאבות נטל. כמו כן הותקנו להן מערכות Vac strip המשפרות מאד את כושר היניקה שלהן, כך שנתן לרוקן את המיכלים כמעט לגמרי ללא ניקוי בנוסף. הותקן Educator, כך, שישמש לשאיבת שפולים או לי stripping של מי נטל ללא תלות במערכת הקיטור. מיכלי הסיפון נתונים להורקה ללא שאיבה. המיכלים צבועים במערכת צבע אפוקסי וכן מותקנות בהם אנודות להגנה קטודית.

סגירת המחסנים נעשית באמצעות side rolling hatches הידראוליים מ" סוג חדש, ללא כבלים ושרשרות כבעבר. גם הידוק המכסים לאטמים נעשה באמצעות מפעילים הידראוליים המקלים על סגירת ה" Dogs".

כננות הקיטור סולקו, ובמקומן הותקנו כננות הידראוליות חדישות מותאמות במיוחד לצרכי נמל חדרה. כידוע, הפריקה בחדרה נעשית בנמל פתוח, דבר שכמעט לא נוסה בעולם והקמת המתקן היתה מלווה בספקנות בקרב בעלי המקצוע.

בדיקת הנושא נמסרה למעבדות הטכניון שהקימו מודל ממוחשב לחיזוי התנהגות האניה בעצמות גלים ובמערכות קשירה שונות. כתוצאה, צויידה האניה ב-10 כננות כשכל החבלים והכבלים מותקנים על חופים מסוג split drum, המאפשרים מתיחה החבל תמיד מרובד תחתון. יתרון השיטה הוא בכך שמושג כוח מתיחה מקסימלי וכן נמנע נזק מהחבלים ברובד תחתון. כל הכננות בעלות מתיחה אוטומטית, חבלי החרטום והיורכ"תים הם מסוג "Samson" בעלי כושר קריעה של 5 טון. ה-springs הם כבלי פלדה עם זנבות ניילון.

בתקופת שהיית האניה במספנת עבר חדר המכונות שפוץ מקיף, קווים ואביזרים של מערכת הקיטור שנגעשו מיוזמים סולקו. כל מחילפי החום נוקו וחלק ניכר מהצנרת הוחלף. הותקן גנ

ארכה של האניה הורמה 286.70 מטר, כ-25 מטר יותר מבמכלית הקודם. בניף החדש 9 מחסי מנוף, 5 מיכלי תחמית כפולה ו-5 מיכלי סיפון. מחסן מס. 4 משמש גם כן הסי נטל כך שבכך הצורך ניתן לשאת מרחיב כ-20,000 טון מי נטל. ניתן למלא כ-6,000 טון מי נטל נוספים במחסנים מס. 2 ו-3 להנדלת השוקע בנמל בלבד.

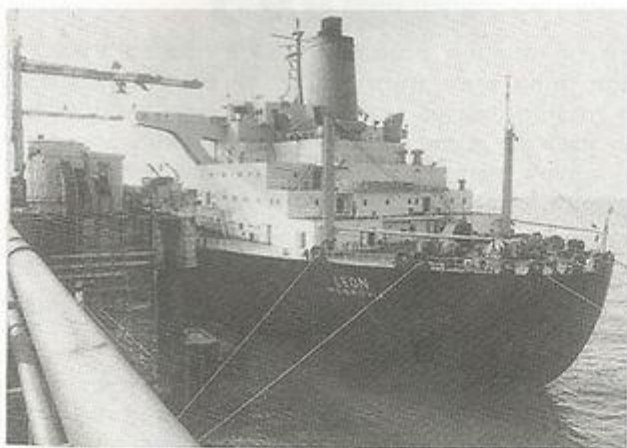
צנרת שאיבת השפולים וסי הנטל עוברת כולה (תוך צנרת מיכלי הסיפון) במנהרות צנורות מרוחבת ומאוזרות. הכניסה למנהרה היא חדר דלת הידראוליית רחבה בחדר המשאבות וכן דרך סולמות בחרטום האמצע האניה. כל הסטנדרטים נמצאים במנהרה ולא בתוך המיכלים וכולם מצוידים במפגלת חיי רום מקומית הידראולית. השיטה נמצאת רמת כולה נעשית סביבם בקרה הנמצאת בקדמת מבנה המגורים (בעבר הכניסה לחדר המשאבות) מסנו ניתן לחתך את מנורות המשאבות וכן להפעיל כל שסי חום במערכת. מערכת פאראסיטית מאפי שרת קריאה טובה פני הנמלים בכל אחד ממיכלי הנטל והסיפולים.

הותקנו מערכות אפקט, מדידה מרחוק הפעלה אוטומטית נוספות כנגדש לחדר מכונות כלתי שאייים. ההתקנות הנוספות נעשו כחן ע"י אנשינו ללא עזרת גורמי חוץ וחדר המכונות מופעל ללא משמרת במשך השנה האחרונה ללא תקלות.

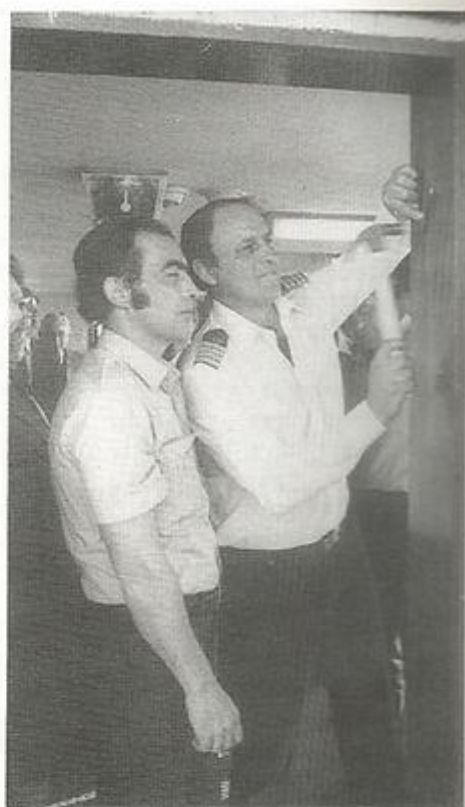
השמוש במערכת הקיטור בנמל הוא עתה מינימלי ולכן הותקן מחסם דלק חשמלי להודים החוסך את הצורך להחזיק את מיכלי הדלק מחוממים או בי הפעלה מסוכנת בדלק קל.

חימום המגורים הוסב חלקית לחשמל ונתן לחמם בים בקיטור ובנמל ע"י מערכת חשמלית אוטומטית השומרת טמפרטורה נתונה.

המגורים שופצו גם כן, בעיקר חודש, הריצוף בתאים ובגשר וכל אביזרי הנגרות וכו לטיפול קוסמטי. המטבח הסיני

זריתי האניה, כל חבל על כננת נפרדת, „בלי טופריס. בלי פיתות“.

רב החוכל אריה גולן קובע את המגוזה ורב המלחים הותיק שלום בן אבן אומר את הברכה.

285 מטר קדימה...

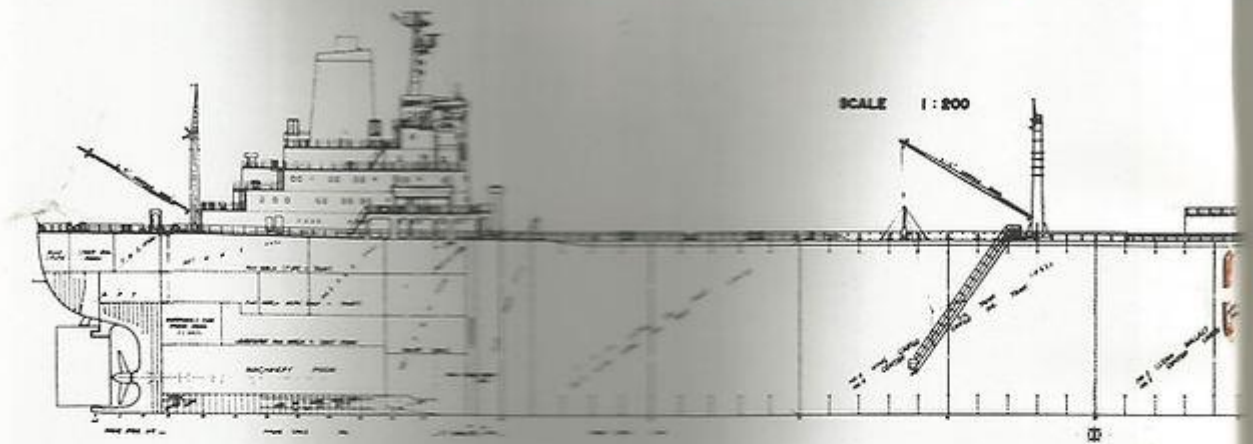
שר האנרגיה מר יצחק מודעי משא ומתן בבינה

למרים, מרים, מרים המלכות בטירות; המנכ"ל והקברניט משיקים כוסות.

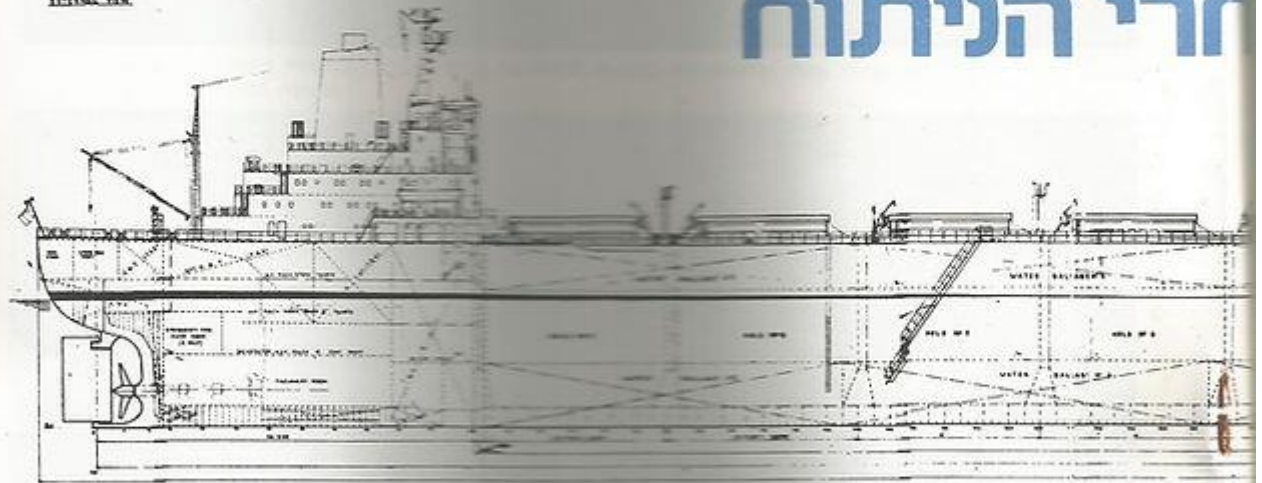

בין הסרואים - מליון לויטאל אלוט, מנכ"ל, מרים אראל, מר י. רהואנו.

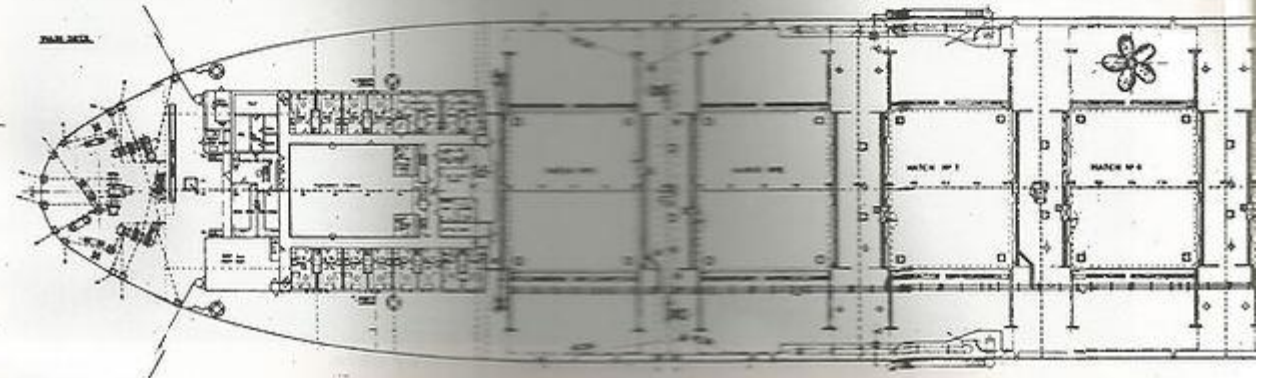
גולה, כמיכלית

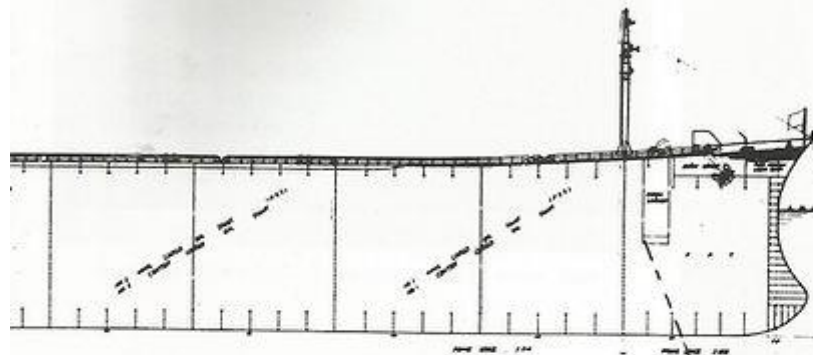
SECTION TEN

PLAN NO. 1

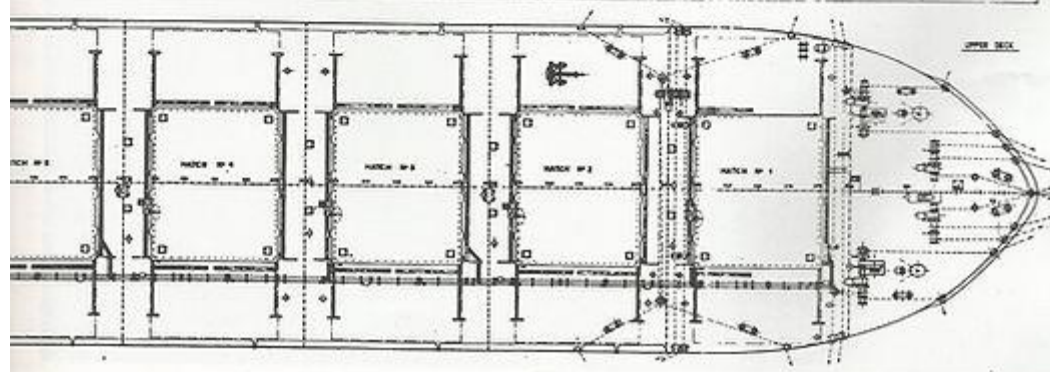
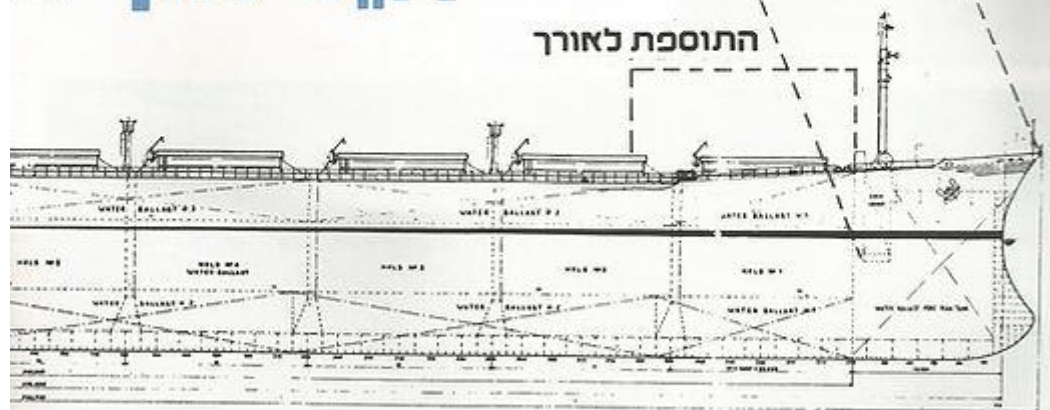

ה"ליאון"-בג

ה"ליאון"א

התוספת לאורך

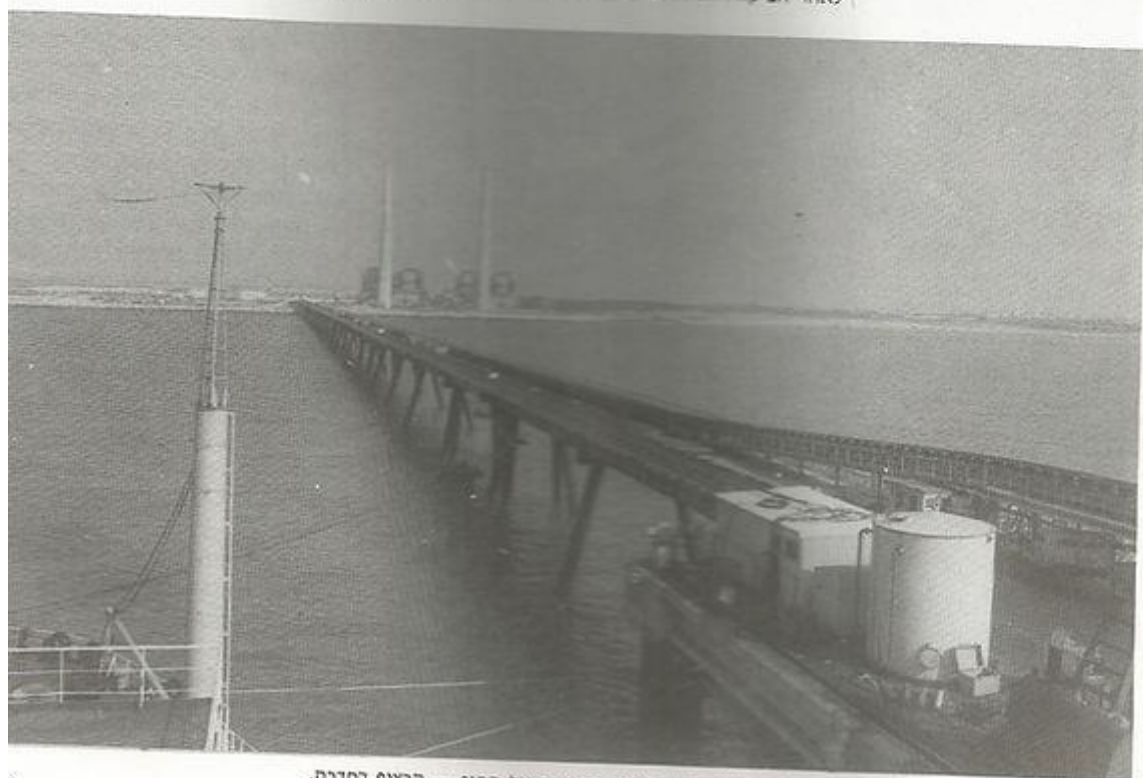
מימין לשמאל : מר א. ברכה, רב החובל א. גולן, שר האנרגיה יצחק מודעו ומר יעקב רקנאטי.

השימחה בשיאה.

לאחר הביקור, רב המכולות מילן מלווה את השר אל כבש האניה.

לשם שינוי, המעס מבט מהאניה אל החוף — הרציף בחדרה.

מי שלא ראה שמחת „חציה“ ב'ערד' לא ראה שמחה מימיו, מילים אלו מבטאות אך במעט את השמחה, שהייתה מנת חלקם של אנשי צוות האניה „ערד“ עם חציית קו המשווה. היה זה טכס רב רושם, שנוהל על פי כל כללי הטכס הידועים, וההטבלה הייתה מדה ומדה. ואם ברצונכם הקוראים לדעת מהם כללי טכס ידועים, וכיצד בוצעה ההטבלה, הסכיתו ושמעו.

קטשופ אפשר להגיד הכל אך על הריח הזוועתי שלו אין כלל ויכוח, אחריו באה השמנת העדינה, ואחרונים חביבים, שבלעדיהם הטבלה אינה הטבלה, הם הביצים והריבה. עריכת התעודות והאיורים הופקדו בידי הנאמנות של הכלכל הראשי הנמרץ גבי. בשעה 14.00 התקבצו כל ימאי האניה

הנושא המרכזי בכל הטבלה, ראשון „במטעמים“ אלה היה הקטשופ, על ה-

האות להתחלת ההכנות לטכס ניתן יום קודם לכן, הדיה של ההודעה עדיין רחפו בחלל המגורים, וגרמו להתרגשות רבה. התרגשות זו בלטה במיוחד אצל אותם ימאים שעדיין לא חצו את קו המשווה ואשר עם החציה יהיה להם הפוגה והכבוד להקרא ימאי „שבעת הימים“.

תוכן ההזמנה היה כדלקמן:
לכבוד מר

הנך נקרא להתייצב בתאריך 22.1.1983 בשעה 14.00 בקומת הבריכה לצורך טבילתך והכנסתך לכת הימאים שחצו את קו המשווה.

הנך מתבקש להופיע לבוש בגדיים או מכנסיים קצרים, במידה ולא התייצב בזמן, יביאוך נציגיו של נפטון.

מרגע קבלת ההודעה, ועד סיום הטכס, נושא ההטבלה היה במרכזו של כל דיון שהתקיים באניה, כל אחד מאנשי הצוות טען בחירוף נפש ראוי לשמו, ש„הוא כבר חצה את קו המשווה“, אך כנגדו קמו עשרה, שהוכיחו לו את ההיפך.

גבי, הכלכל הראשי התלבש על הכנת „בגדי הקרב“ של נפטון האיום ושומרי ראשו. „בגדי קרב“ אלה כללו קרניים מוכספות, שרביט מיכסף, כלי מלחמה דמוי קלשון גם הוא מוכסף, וסדינים, היו אלה „בגדי קרב“ ראויים לשמם.

במחלקת המטבח טרחו אפללו, צ'רלי, ישראל, רוברט, קריף וויסנטה, על הכנת „המטעמים“, מטעמים אלה היו ויהיו

רטור נוסף של k.V.A. 900 כך שלאניה כיום שני גנרטורים מונעי דיזל ואחד מונע ע"י טורבינת קיטור שכל אחד מהם יכול לשאת את מלוא העומס החשמלי. הותקנה מערכת גלוי שריפות ועמדת שליטה מרכזית בחדר ההגה לכבוי אש.

1. „נפטון ועוזריו בדרך אל הטכס.“

2, 3 עבודת, התיאור המפורט והמפורט

כעיוניים מבשרות רע, ואפילו בליבו הנאה של יונתן החלו מסתגנים אותות האשונים של פחד.

ידו של המטביל הונפה אל על ונחתה על גבו של פוקס, כשהיא מפורת לכל עבר קטשופ ריחני, היד הונפה בשנית וגם השמנת נפוצה לכל עבר, ובהנפה שלישית פלח הביצים את חומו של פוקס, אכן זהו רגע מסעיר בחייו של מוטבל זה, הקהל חש בואה ומריע בפעם המי יודע כמה. לאחר מכן מובל המוטבל כשהוא נוזל מביצים וקטשופ אל שולחנו של נפטון.

לאחר המוטבל הראשון ירד המוטבל השני, שטען בכל תוקף "אותי הם לא יטבילו אני זה שאטביל אותם". היה זה לא אחר מאשר יצחק כהן הגברתן, שכרגע הגורלי של ההטבלה נחה עליו רוח השלווה והוא הובל כשה לטבח והוטבל כדת וכדין, לזכותו יאמר שלכל אורן ההטבלה הביעו פניו עלוי נפש והקרבה למופת.

גם המוטבל השלישי צוער המכונה

נעים בסוכר ראובן נפטון ויטמור האשו, צורתם ההיפוכות היא שטרסה לזלום לגעות מרוב פחד.

ברוך צירילו יומי סומרי ראשו של נפטון כפי על נשם מרשים שירדו בהצרכה על המרשים, על ראשו של כל אחד מהם הייתה קרן ארוכה ובידיו המרבים המוכנה, הם הרים מסני צידיו של "נפטון" איר הים שהופיע בדמותו של פנחס הוועקי מן שורה עם קרניים ארוכות על ראשו, והרין שירד בהצלבה מההנה על המרשים, בידו הימנית החזיק סרבים מלכות בעזרת קלסון, ובידו השמאלית החזיק את מגילת ההשבעה. שירשיה זו הנקראת "נפטון השומרי ראשו" נעה יכל בחוקם של הצופים, ונעמדה בפניה הימנית של הכריכה.

עם השמיע המנג המצמר, הריע הקהל למוטבל הראשון יונתן פוקס שירד לעבר המריבה המפלמית הבויקו מכל עבר, צירילו שליה נפטון עם חרכו שלוי פה בידו נגש להובילו אחר כבוד אל שולחן ההטבלה, שם המתין לו המטביל

"ערד" בכריכה, מלכר שמעון השני שבכרי להתחמק משדה הקרב טען להגי נתו "אני עכשיו במשמרת", ואבני הראד שון, שמאותה הסיבה טען "אני צריך לישון".

הכל היה מוכן לטכס, בעידה האחד של הברדיכה עמד המטביל בדמותו של רב החובל, כשלידו מוכנים הקטשופ, השמנת והביצים, ביציע הצטופף הקהל, שהמתין בסבלנות, ואחרונים להכנות הם הנדונים (המוטבלים) שעמדו רכוני ראש ונבוכים לקראת ההצגה הגדולה שבה הם יהיו השחקנים הראשיים, כל אחד מהי קהל הנדול הביט לעברם בעצב מהול בצער עמוק, ולא פעם נשמע הביטוי כשהוא מלווה באנחה עמוקה "אחחחחחח איזה מסכנים".

שניות ספורות שרר שקט מתוח במי קום, ואז לפתע פילח את האוויר צלילו הוון של משמיע אות הערפל, שנתן את האות לפתיחת הטכס, ובאותו הזמן ממש פרץ כל הקהל בצחוק גדול ורועם, מן המדרגות התחתיות עלו אט אט, כשהם

משה חש קרוב לודאי את שחשו לפניו. פניו הביעו אך שלוות נפש לכל הנעשה סביבו.

המוטבל הרביעי חנן שזו לו התפלגה הסנה בדיו נע ללא הרף ובהתרגשות גדולה. וגם כאשר הונחתה עליו המכה עדיין לא האמין. שאכן הוא חנן עשה מעשה (חציית קו המשווה) שוותיקים ממנו מיהלים לו בקרבם.

אחרת אחרון חביב הלא הוא צעיר המוטבלים וימאי ה"ערד" בכלל יעקב סלומון (המכונה רפי בראי משום הי דמיון המימדי הרב בינו לבין רב החור בל). יעקב המתין לגורלו בהתרגשות נאה והולכת. וכאשר הגיע הרגע הגורלי והמוטבל הטבילו פעמיים (שפך עליו את כל הכמות שנותרה) לא איבד גבורנו את עשתונותיו. ובידיו המתחסנות נטל את קערית השמנת והגישה למוטבל. כאילו אומר נאה אני להיות מוטבל, ולהצטרף למשפחת הימאים.

עד כאן היה חלקו הראשון של הטכס. מכאן עברו המוטבלים אל נפטון האיום. קדו לפניו אחד אחד וקרא לפניו את המגילה הבאה:

"אני נפטון בן דת משה, אל הימאים והים, טובל אותך מר: פוקס יונתן, זובידת כמל, צנטר משה, כהן יצחק וזנה חנניה. סלומון יעקב, היות והיום חצית את קו המשווה בפעם הראשונה תחשב מהיום והלאה כימאי כדת וכדין".

נפטון

המסמך:

מסמך זה מאשר שמר _____
דרגה _____ חצה את קו המשווה ביום
22.1.83 והוטבל ככל הימאים ע"י נפטון
אל הים.

לאחר הקראת המגילה הושלכו המוטבלים לבריכה. ובזאת בה הקץ לטכס ההטבלה. ואם אתם הקוראים סבורים שבזאת תמה השמחל. אני מצפה לכם הפתעה.

המוטבלים, שהיו במים, שלפו ממקום בלתי ידוע ביצים סרוחות (קיימת סברה היכן הוסתרו הביצים. אך יסלח לי הקורא אם לא אטרח לציון את מיקומו הגיאוגרפי של מסתור הביצים על גופם של המוטבלים. אציון רק שכל לבושם היה בגד ים בלבד) והחלו להמטירם לעבר הקהל. מיותר כמובן לציון את הרגשותו של הקהל שהופיע בלבוש הג'אקט כאשר חש את הביצים על בשרו, ובתגור

ג'רמיליו זה הושיט את כף ידו הפתוחה אל ראשו בכדי לבדוק מה התרסק לו שם. מיותר לתאר את פניו המיוסרים למראה החלמון הגולש מבין אצבעותיו ונוחת לו אי שם על כרסו הענקית. תם ונשלם טכס ההטבלה. היה זה יום שטוף שמש ושטוף היוכים על פני ימאי ה"ערד".

אסיים במשפט שבו פתחתי ואשר מכבטא נאמנה את שהתרחש באניה "ערד" ב־22.1.83.

מי שלא ראה שמחת חצייה ב"ערד" לא ראה שמחה מימיו.

צוער סיפון, אסור שמעון.

בה להתקפה זו מצד המוטבלים שלף הקהל ממקום סודי ביצים סרוחות לא פחות. והחל משליכם לעבר המוטבלים שנמצאו אותה שעה בבריכה. "קרב" זה נמשך מספר דקות. כשהמוטבל, נפטון, ושומרי ראשו. וקהל מהאוי"מ. החלו רצים לכל עבר בכדי למצוא מחסה.

בקרב זה ניתן לציון אירוע, שגרם לשביתת אש חלקית. היה זה ג'רמיליו האקוודוריאני החביב, שחשב שהוא בלתי פגיע, והסתובב בשדה הקרב עם מצלמה וצילם, אי משם הופיעה ביצה טרויה והתרסקה על ראשו תוך השמעת קולות נפץ מהרידים.

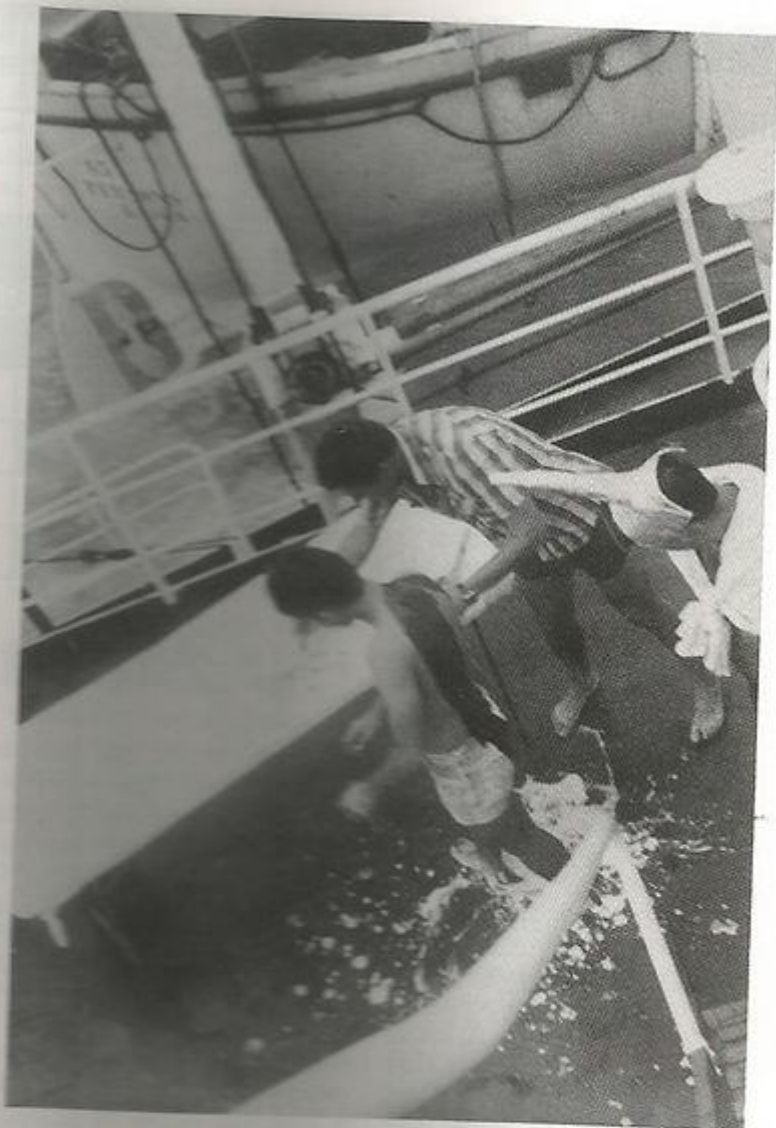
הגימלאי השני

של המשרד בתל אביב

בשבתות ובחגים. לא היה או תשלום עבור שעות נוספות, אפילו קופת גמל טרם היתה לנו. אבל הרגשנו הזדהות עם החברה. היתה לנו מה שקוראים חרות יצירה. המשרד כולו מנה או ששה עובדי דים ומתוכם שניים יוצאי סלונקי ומי שהו אמר אז: תראו, הסלוניקאים הם לא רק סבלים טובים, חרוצים, נאמנים לעבודתם. הם מסורים וחרוצים בכל עבודה, בכל משרה.

שככה של מסירות

ר' 1968 עברנו מבית רומנו למשרד בסימטת בית השואבה, שנחשב אז לי מודרני. היו בו מיוזג אויר ומרחב גדול. באותו זמן התרחבה החברה מאוד והי עבודה רבתה. אני הייתי ממונה בעיקר על תחום הכספים ומה שקשור לאנשי צוות וקשרים עם מוסדות ונציגויות חוץ. לכל אחד משלושת הבכירים של הי משרד בתל-אביב היו תחומי אחריות. כבר אמרתי שעבדנו הרבה וקשה ולא פעם מחוץ לשעות העבודה המקו בלות. אשתי היתה שואלת אותי לא פעם מדוע, לשם מה, מי שם לב ומי יודע כמה שעות אתה עובד, איוה מאמ צים אתה מחוייב לעשות פה ושם. והנה, כשהגעתי לקראת גימלאות, ערכה לי הנהלת החברה מעין מסיבת פרידה מסו ארת. ונאמרו שם דברי הערכה חמים. מר רקנאטי ומר תדמור ציינו במפורש את מסירותי הרבה כל השנים, את העובדה שעבדתי לא על פי הספר ולא בהתאם למחוגי השעון. היה לנו הרושם שהדברים נאמרו בכנות רבה. הייתי נרגש מהדבי דים עד ששכחתי בדברי הברכה של אפילו להודות עליהם. אבל כשיצאנו משנ אמרה לי אשתי: אתה זוכר שהייתי שו אלת אותך מדוע אתה עובד כל כך הרבו הרי אף אחד אינו יודע ואיש לא יערי את זה. ובכן, טעיתי. ידעו על כך וא ההערכה על כך קיבלת לפני שעה.

4 שנים היקייחיה

ISSN 0334-0708

EL YAM LOG

MAGAZINE FOR SEAGOING AND SHORE PERSONNEL
OF "EL YAM"

No. 80

עורך ראשי רב חובל י. הורוביץ

SPRING 1983

הודפס בדפוס אופק חיפה

Printed in Israel